

Strigăt

M Horlaci

sunt o rază de întuneric care alunecă-n trecut
lipsit de remuscări
cântăresc timpul
un fel de iubire amestecată cu săruturile tale
un fel de tovărășie între un drac si un înger
ciudată asemănare
frumoasă gândire
când strig
frunză pe frunză si cer peste cer
mă amuză vocea unei lacrimi dintr-un suflet aruncat în abis
ultimul strigăt
o durere exprimată prin moarte si trăită în carnea unui vis
pătat de sinuciderea trandafirului
m-arunc în marea uitării
cine știe, poate acolo nu o să mă găsească nimeni
poate acolo este doar întuneric
iar întunericul din mine isi va găsi împlinirea mult dorită
clipele fug
alerg spre nimic
ceața din tâmplă, sentimente duse la extrem
asa a fost să fie
blestemul de sub călcâi
liniste
si multă tăcere

foc